

дина-та до вуйчова-та Петрова къща. — Твой, онъ не живѣе далечь отъ тукъ. — Не, Господине. — Сега щж намерихъ къщж тж му. — Щж проводи слугж-тж си съ васъ. — Вы сте много почтенъ человѣкъ, но щж потакамъ ёще малко доро премине бура-та. — Сякамъ, че она скоро ще премине. — Дѣ бѣхте вы, отъ когато не сѫмъ ималъ удоволствіе да вы видиж? — Живѣхъ пѣколко годишъ въ Букурещъ, дѣто имахъ честь да видиж толкова хубавы нѣща, щото вы не можете повѣрва ако и да ви гы прикажиж. — Кога си до дохте? — Има три дни. — Братанче-то ви не си ли доде съ васъ? — Не, онъ трїгнѣ предъ мене. — Дѣ е сега? — Онъ е сега въ Віена и подиръ малко ще трїгне за Цариградъ. —

Стрика	— oncle	Почетенъ	— honnête
Всредъ	— au milieu	Чакамъ	— attendre
Градъ	— ville, (ж)	Преминувамъ	— passer
Каф нѣ	— caffé (м)	Бура	— orage (м)
Има	— il y-a	Скоро	— bientôt
Источникъ	— fontaine (ж)	Удоволствіе	— plaisir (м)
Улица	— rue (ж)	Живѣж	— vivre
Чичо	— oncle (м)	Честь	— honneur (м)
Колибарска	— de Colibars	Приказвамъ	— raconter
Садина	— Sadina	Дохождамъ	— arriver
Вуйчо	— oncle	Трїгвамъ	— partir
Намѣрямъ	— trouver	Сега	— maintenant
Проваждамъ	— envoyer	Подиръ малко	— sous peu
Слуга	— domestique (м)	Вуйка	— oncle.

ГЛАЖВА ОСЬМА

Осъма частъ на рѣчъ-та.

НАРѢЧІА (Adverbe)

Нарѣчіе-то се називава за това Френски **adverbe**; защото всяко се стави подиръ *Глаголъ-тъ*. Оно е неизменяемо слово и назначава разны тѣ случаи на Глаголи-тѣ и прилагателни-тѣ, съ които се съединява. Н. П. *Cet homme parle bien le français*, Тойзи человѣкъ хортува добре Френски и проч.: —